

Vážený pán riaditeľ, vážený pán primár,

dovoľte, aby som sa Vám poďakoval za záchranu môjho života, ktorý v piatok 3. novembra 2023 visel naozaj na vlásku. Respektíve – na rýchlosti záchranárov, ktorí my priviezli do Vašej CINRE, a hlavne na skvelej pohotovosti a úžasnej profesionalite Vašich lekárov a celého personálu. Najmä vďaka nim moje srdce napriek tomu, že jeho infarkt pre mňa mohol znamenať “finito”, vydržalo len s minimálnym poškodením.

Ďakujem, snímam pred Vami všetkých svojich desať klobúkov a všetkých pozdravujem.

S úctou, uznaním a s úsmevom

Pavol Vitko, Bratislava, 12. 11. 2023

PS1

Keďže som aj novinár, spravidla si v akejkoľvek situácii všimam dianie, prostredie a detaily okolo seba. Niekedy aj preto, aby som mohol ústretovo konštruktívne upozorniť na možné rezervy. Nie, v tomto smere nemám žiaden záznam. Naopak. Len sériu poďakovaní za profesionalitu a záujem lekárov, sestričiek, ošetrovateľov a dám, ktoré udržiavali okolo mňa poriadok a hygienu. Tiež za prostredie, stravu. ľudskosť a úsmev.

PS2

Keďže som tak trochu aj spisovateľ literatúry faktu tak verím, že sa mi ešte podarí vydať svoju ďalšiu knihu. Bude sa volať Sto statočných (o stovke našich poväčšine menej známych príslušníkoch protifašistického odboja). Strana poďakovaní v tejto knihe sa bude začínať poďakovaním Vám. Bez Vás by som ju ani nezačal.

PS3

Pridávam ešte svoj status z FACE, ktorý som napísal z lôžka v CINRE

PAVOL VITKO

3. november o 19:32 ·

Zdieľané s Verejné

A túto poznáte?

...keď sa trošku nakloní

a bokmi zavlní...

Môj prvý infarkt v tomto storočí...

Je od skupiny Gladiátor. Ja si ju pospevujem už dávno, ale až dnes sa mi aj tak trochu stala. Tak trochu dosť... Nuž, pri tom tempe, ktoré bolo viac ako len poklusom, sa nemôžem ani čudovať, ani ľutovať...

Skladba sa volá Pesnička o Medulienke a tá moja Medulienka je moja Renulienka [Renata Vitkova](#), môj anjel strážny. Skvelí rýchli profesionálni záchranári ma zachránili tiež. Lebo ma okrem iného viezli v naozajstnej húkajúcej sanitke. A lekári a ostatní na sále v bratislavskej nemocnici Bory v Centre intervenčnej neurorádiológie a endovaskulárnej liečby – CINRE? Skvelý zladený koncert. Snímam klobúk. Vynikajúci umelecký zážitok. Priam oživujúca hudba. Zachránili mi život.

Veľká vďaka aj MUDr. Ľubke Michalkovej a môjmu synovi MUDr. [Sam Vitko](#), ktorí správne diagnostikovali čo mi je a inštruovali mňa aj moju ženu čo máme robiť, ak to NAOZAJ udrie. Lebo prvý varovný atak som mal 12. 10., keď som bol za vojakmi v Bosne. Inak, milý bol jeden vojak, ktorý mi povedal pri prekvapujúcej nevoľnosti nech sa nebojím, lebo on už jedného borca oživoval, takže aby som bol v klúde. Bol som, rozchodiť som to chcel. Nezdalo sa to až také strašné. Veď predtým som bol denne na bicykli, v jazere, v turistických topánkach a snažil som sa vrátiť aj do maratóniek. No na vyšetrenia som následne samozrejme išiel. Moja pani doktorka [Janka Gonšorová](#) a ďalší v Nemocnici sv. Michala boli fajn.

Ukázalo sa napokon, že to predsa len treba riešiť. Aj termín na kardio zákrok som už mal. Ale ten zákerný pán Infarktisko bol rýchlejší. No moji Anjeli strážni boli rýchlejší ešte viac. ĎAKUJEM.

A ďakujem za skvelú okamžitú morálnu usmiato-láskavo-povzbudzujúcu podporu celej rodine, teda aj [Zuzka Vitková](#), [Martin Smitka](#) a [Viera Vitková](#). Spolu sme mali tráviť spoločný rodinný vikend v Banskej Štiavnici. Na naše každoročné rodinné mimobratislavské stretko menom Akcia Letovice už len stačilo dnes podvečer naštartovať autá. A vtedy to prišlo. Našťastie sme ešte nevyrazili...

A ďakujem aj za pomoc tajomnej dáme z autobusu číslo 32.

Tak s úsmevom vpred. Hoci áno, spočiatku to bude v o čosi miernejšom tempe... Držte palce 😊